

πορούμεθα πέφυκε το άλλοττερον υγρόν· ὥστε
 ὅταν διαλυθῇ ὑπὸ τῆς θερμότητος, ἢ γίνε-
 ται ἀρχιμουώφρις, συνέρχεται εἰς ταῦτα; ἢ διό-
 τι ὅτι τοῖς κερ· αἴφαις, ὅτι πλεονεχῶν, εἰς αὐτὸ τὸ
 υγρὸν ἀδροῖσται μάλιστα, ἀρχιμουώφρων δὲ,
 εἰς τὸ πρόσωπον ἔρχεται ἢ υγρότερον διὸ καὶ
 ἐρυθρῶσι. τὸ δὲ θερμότητος ἡκιστα βιάστος ἔ-
 χει τὰ ὄψα καὶ εὐσεὶ θερμότητα καὶ διχρασία,
 ἐὰν μὴ ἀπρητιμῶν πόρρωθεν ἢ τῶν ψυχῶν.
 διὸ καὶ διχρούσεται ἢ εἰ ἐν τῷ προσώπω
 μορῶν, ὥστε ὅταν σκεδαθῇ ἢ θερμότης,
 μάλιστα ὅτι πολλὸς ἔσται ἐν ταῖς ποιεὶ ἐρυ-
 θριάν. β. Διὰ τί τὰ ὄψα ἐν τῇ δεξιᾷ τῇ
 ῥήνυται τοῖς καλυμβῶσι; πόρρωθεν διὰ τὸ
 κατέχῃ τὸ πνῆμα πληροῦσθρον βιάσεται;
 ἢ εἰ πῦρ ἄπρον, ἔχει καὶ ἐν τῷ ἀέρι; ἢ ὅτι
 μὴ ὑπέκον, διχρόπεται ὅτι πον, καὶ ὑπὸ
 σκληρότερον ἢ μαλακῶν; τὸ οὖν περυσι-
 μῶν, ἢ πῶν ὑπέκον. τὰ δὲ ὄψα, ὡς ἄρ' εἴρη-
 ται, ὑπὸ τῷ κατέχῃ τὸ πνῆμα ἐμφυσῶ-
 ται, ὡς τὸ ὑδῶρ, σκληρότερον ὂν τῷ ἀέρι, ὅτι
 πορῶσι πῶν διακόπτεται. γ. Διὰ τί οἱ κα-
 λυμβῶν ἀπόφρις ἀπὸ τῶν ὄψα κατεδιδῶ-
 ται; ἢ ἵνα ἢ δὲ ἀσασα βιάσῃ ὄψα, μὴ ῥη-
 γνῆναι τὰ ὄψα; οὐ τὸ ὑγρὸ γδ, οὐ γίνεται, ὡς ἄρ'
 ἀπρητιμῶν, πλ. ἡρῶν. δ. Διὰ τί ὅ ἐν τοῖς ὄψα
 ῥυτος πικρὸς ἔστι; ἢ διότι ἰδρῶς ὅτι σαρῶσι
 ἔστι ἐν ἀμυρῶν σαπῶν. τὸ δὲ σαπῶν ἀλ-
 μυρῶν, πικρῶν. ε. Διὰ τί οἱ σπογγεῖς διατέ-
 μνονται τὰ ὄψα. καὶ ὅτι μωκτῆρας; ἢ ὅπως
 ὅτι πονῶν ὡς τῷ αὐτῷ γδ ἐξέτεται δικαί τὸ
 πνῆμα. ἀντέμνονται δὲ ταῦτα καὶ πορῶσι δι-
 πνοιαι πονεῖν γδ δὴ τασ μάλλον αὐτῶν ἐν
 τῇ δισπνοίᾳ, τῷ μὴ δὲ ἀσασα πορῶσται δύ-
 ραζε ὅταν δὲ ὡς ἄρ' ἐξερασωσι, κομφίζον. E
 ἄτοπον οὖν εἰ μὴ δὲ ἀσασα τυγχάνειν ἀνα-
 πνοῆς, κατὰ φύξῃος χέρον· ἀλλ' ὅμοια τῷ το
 ἀναρχῶν πονεῖν ἔῃ, ἢ διὰ λόγῳ ὅτι πορῶσι πλείων
 κατέχουσι, ὅγκου ὑψῶν καὶ διαπνοῦσθρων;
 φαίνεται δὲ καὶ ἀντόματός τις ἔῃ πορῶσι τῷ
 πνῆματος ἐξῶ· εἰ δὲ καὶ εἴσω, σκεπτόν.
 ὅμοια δὲ ὁμοίως [γδ] ἀναπνοῶν πορῶσι τοῖς
 καλυμβῶνται; λέβητα καταφόντες. οὐ πῶν
 πλ. α. γδ αὐτῶν ὑδατος, ὅμοια τῶν τὸν ἀέ-
 ρα. μ. βίας γδ ἢ κατέχῃ σαρῶν γδ ὅτι πονῶ
 παρῶν κατέχῃ εἰσρεῖ. σ. Διὰ τί ἔστιν τὰ
 ὄψα σκαλδόντες βῆ πῶν σαρῶν; ἢ ὅτι ὅτι τὰ αὐ-
 τῶν πόρου τῶν πνῆματος καὶ τῇ ἀπρητιμῶν ἀσασα;

apprehenderit? Vtrum quod peregrinus
 humor partem adire inane aptus natus
 est: itaque cum calore per pudorem orto
 resolutus, statim se in aures colligit. An
 quia temporibus appositæ sunt, quò ver-
 fus maxime humor confluit. Cùm enim
 hominem pudet, calor se in faciem reci-
 pit, itaque ruborem adducit: aures verò
 minimo in ea profundo extrant, naturâ
 que calidissimæ sunt, & coloratæ nisi lon-
 gè frigoris rigore obtorpuerunt: ideo hæc
 particula omnium faciei particularū col-
 oris est optimi. Quam ob rem passus dis-
 persusque calor, quod per summa res tenet,
 rubicundas reddere potest. 2. Cur
 vrinantibus aures, dum intra mare sunt,
 rumpi soleant? Vtrum quia retentus spi-
 ritus impetu cogit vehementiori. An si
 causam hoc haberet, idem vel in aere
 fieri posset. An quod non cedit, disrumpi
 ocyus potest, & à duriori, quàm molliori,
 facilius. Quod itaque inflatum est, minus
 cedit: aures verò, ut dictum iam est, spiri-
 tu retento inflantur: itaque ab aqua, quæ
 durior est, obtunduntur offensæ, atque
 rumpuntur. 3. Cur vrinantes spongias
 alligare auribus consuevere: An ne mare
 per vim occurrens, aures rumpat: haud e-
 nim ita stipatæ impleri, ut inanes, exem-
 ptis spongias, possunt. 4. Cur fordes au-
 rium amara? An quia putri sudore con-
 trahuntur, qui salus, amarûsque est. D
 5. Cur spongiarj suas dissecant aures, &
 nares? An ut spiritum commodius red-
 dant: hæc enim esse spiradî itinera viden-
 tur. Laborare quippe difficultate spirandi
 eos firmant, dñ foras emittere animam
 non possunt, leuatiq; cum propellentes
 extrudunt. Mirum tamen si respirandi af-
 fequi facultatem refrigerationis gratia
 nequeant, sed esse id necessarium magis
 videatur. An merito plus in retinendo, la-
 boris sit, cum corpus extrumeat, distenda-
 tûrque: spiritus vero foras sponte efferri
 posse videtur. An intus etiam tendere ita
 possit: cogitandum tamen æquè videtur.
 Plerique vero lebere demisso, respirandi
 viam vrinatoribus moliuntur: haud enim
 aquæ lebes impletur, sed æra seruat
 ad demersum hominem vsque: quippe
 qui erectus per vim dimittitur, ut vindi-
 que æquali nutu descendat: nam si quan-
 tumlibet inclinavit, humore protinus in-
 tetrumpente impletur, necesse est. F
 6. Cur nonnulli, cum suas in sculpunt
 aures, tussunt? An quia sensus au-
 diendi foramen cum pulmone, canalis-
 que asperitudine cognominato sortitur: